

vise dem vor faste Beslutning at ville blive staaende i Sylland, og endelig, at det vil være af Betydning overfor Syllands Befolkning, hvis store Mængde vanskelig vil kunne forstaa Bevegggrundene til ikke paa direkte Maade at inddrage denne Landsdel i Forbaret. Flertallet af Medlemmerne anse det saa vigtigt saavel overfor Indland som Udland at have fast Fod i Sylland, at de ikke kunne undlade at anbefale det taget under fornøjet Overveielse, om Forbaret af Sylland ikke bør gjøres noget stærkere end antydet i Planen.

Vende vi os derefter til Hærens Forslaget, da har ogsaa dette i det Hele vundet Kommissionens Tilslutning, og det er kun saa vigtigere Punkter, om hvilke Meningerne have afvejet fra, hvad der er fremsat. Kommissionen indser tilfulde det Umulige i at faae en Organisation, som tilfredsstiller alle Fordringer; den Omstændighed, at Organisationen maa svare til et vist Budget, udover hvilket man ikke tør gaa, naar der skal være Udfigt til at faae Forslaget derom gennemført, bevirker nødvendigvis, at der maa gives Afkald paa mange ellers berettigede Fordringer, og Spørgsmaalet bliver da nærmest, om det, der ved det forelagte Forslag paa flere Steder er løgt vundet, opveier det, som paa andre Steder er blevet om ikke forringet, saa dog stillet saaledes, at man uden det nævnte Hensyn ikke vilde blive staaende derved. Dette Spørgsmaal maa i det Hele bevares bekræftende. I Ministeriets ovenomtalte Skrivelse af 31te Juli er det overladt Kommissionen at stille Forslag til Forandringer, men det er dog særligt tilføjet, at de ikke maa medføre en Forøgelse af Budgettet. Kommissionen har ikke kunnet undlade at holde sig dette for Die, og naar det under Forhandlingerne er traadt frem, at det f. Ex. kunde være ønskeligt at staae Fodfolket en endnu fuldligere Uddannelse, at det kunde være ønskeligt at faae navnlig Feltartilleriet endnu mere udvidet, har man maattet resignere, idet det ikke var muligt paa andre Punkter at foreslaa Beparelser, som blot tilnærmelsesvis svarede til Tilføielserne, og det altsaa stod klart, at man samtidig med at fremsætte Ønskerne tillige behøvede Budgettet paa en meget følelig Maade. Der er imidlertid nogle faa Punkter, hvor man ikke har troet det forsvareligt at blive staaende ved det Foreslaaede, og hvor man altsaa har været nødsaget til at fremkomme med Forandringer, uagtet, som anført, ingen tilsvarende Beparelse har kunnet opstilles.

Saad saaledes Fodfolket angaar, bestemmer Forslagets § 8, som omhandler Mandstabsets Udskrivning, at der til hvert af Fodfolkets Regimenter aarlig skal udskrives 450 Mand. Det er paaøist i Bemærkningerne, at denne Rekrutstyrke vil være tilstrækkelig til ved en Mobilisering at give 800 Underforporaler og Menige pr. Bataillon, at der endda vil være en lille Erstatningsstyrke af fuldt uddannet Mandstab tilbage, medens en yderligere Erstatning foruden eventuelt i Rekruterne kan faas i det Mandstab, som kun har faaet 2 Maanedes Uddannelse, men paa hvis fuldstændigere Uddannelse der strax vil blive taget fat. Endnu haves der Forstærkningen at ty til, men da denne er organiseret i særlige Afdelinger, bør den vist neppe angribes, før det er høist nødvendigt. Erfaring har nu vist, at der ved en Krigs Udbrud strax finder en forholdsvis betydelig Afgang Sted, dels som Følge af Sygdomme, dels til forskjellig Anvendelse; vel kan man hertil fortrinnsvis tage af det mindre uddannede Mandstab, men den isorveien ikke store Erstatningsstyrke vil i hvert Fald blive formindsket derved. Naar det endvidere erindres, at i den Hær, som i de senere Krige har været vor Modstander, Bataillonerne ere organiserede paa 1,000 Mand, tror Kommissionen det nødvendigt, at der ved Beregningen af Rekrutstyrken for et Regiment tages Hensyn til, at en Bataillon som første Krigsstyrke bør kunne disponere over omtrent 1,000 Mand, og Kommissionen tillader sig derfor at foreslaa, at nævnte Rekrutstyrke, efterhaanden som Rekrutmassen forøges, forhøjes med, hvad denne overstiger 450 Mand pr. Regiment indtil et Maximum, som Kommissionen dog ikke sætter høiere end til 500 Mand.

For Fodfolkets Bedkommende skal Kommissionen iøvrigt kun fremsætte Forslag om, at i § 24 de anførte 4 Kapitainer forandres til 5, og at 3 Stabsfergenter og 13 Ovsfergenter forandres til 5 Stabsfergenter og 11 Ovsfergenter. Førstnævnte Forslag fremkommer af Hensyn til, at man har fundet det Antal Kapitainer, som der er paaregnet til Besættelse af forskjellige Poster, hvortil fast Personale maa være afsiget, at være 1 for lidt, og sidstnævnte for at de 2 Generalkommandoer hver kunne have 1 Stabsfergent og 1 Ovsfergent til Tjeneste som Skrivere ved Generalkommandostaben, Poster, til hvilke Kjenndskab til Forretningsgangen, Paalidelighed og Diskretion ere saa vigtige Betingelser, at man maa kunne fikke sig ældre Underofficerer dertil.

For Rytteriets Bedkommende skal Kommissionen tillade sig at foreslaa en Forandring i de i § 15 c anførte Bestemmelser, ifølge hvilke der til de fortsatte aarlige Ovseller kun skal finde Indkaldelse Sted til 2 af Rytterregimenterne, og kun af 3die og 4de Hærs Mandstab. Naar Rytteriet imidlertid blot nogenlunde skal tilfredsstille de Krav, som kunne blive stillede til det, er det vist-